

Datum: 18.08.2020
 Medij: Ilustrovana politika
 Rubrika: Bez naslova
 Autori: Redakcija
 Teme: Vojna imovina

Napomena:
 Površina: 2014
 Tiraž: 20000

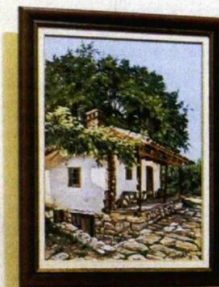
Naslov: ŠOTRA BI BIO PONOSAN

Strana: 52,53,54

илустрована сликарство

РАД НА ЗАДАТУ ТЕМУ:
МОЈА ЗЕМЉА СРБИЈА

ШОТРА БИ БИО ПОНОСАН

Љиљана Недељковић и њен „Моштив из Шумадије“

Бранко Грујић „Ковид 19“

**ОСНОВАНА ПРЕ 73
 ГОДИНЕ ЛИКОВНА ГРУПА
 ВОЈСКЕ ОБЕЛЕЖИЛА ЈЕ
 РОЂЕНДАН ИЗЛОЖБОМ
 НА КОЈОЈ СУ 23 УМЕТНИКА
 ПОКАЗАЛА КАКО ВИДЕ
 СВОЈУ ДОМОВИНУ**

ПИШЕ М. СТАМАТОВИЋ
 СНИМИО Ж. СИНОБАД

Србија у две речи – природни рај.
 У три речи – најбоље воде, рудна богатства, историја.
 Да, Србија је земља природних лепота, богата здравим, чистим, топлим и минералним водама.
 Србија је земља богате историје и историјске културне баштине.
 Најстарији град Старог света – Лепенски вир. Металне револуције Европе

– Винча. Рајски пауни у угљенокопу – Виминацијум.
 Гамзиград, који је Србију вратио међу богове. Медијана, која је потврдила да је Србија, иако у предграђу, живела богатим животом. Царичин град је потврда да је достојна сваког цара...
 Овако је сликарка Љиљана Недељковић, инспирисана књигом „Благо Србије“ Тамаре Огњенић,

Бранка Каишанић: „Мучањ 1“

Златица Лалић Субић: „Са бањске етене“

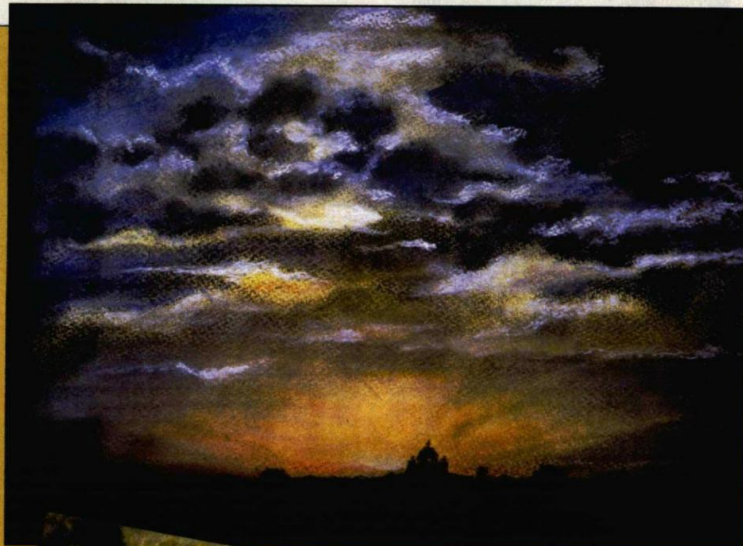
за каталог изложбе Ликовне групе Војске „Моја земља Србија“, покушала да сажме шта то све наша земља има. А свако од њених двадесетдвоје колега из Групе је кроз слике дао виђење своје домовине, ухватио тренутак у њеном животу, историји, данима у којима данас живимо... Четрдесет три рада, од уља на платну, акварела, преко колажа, до пастела, показују колико нам је земља лепа и

инспиративна за уметнике, али и шта нам је вирус корона донео.

Традиционално чланови ове ликовне групе раде на задату тему и традиционално у Галерији Дома Војске њихова дела су изложена на Видовдан. Први традиционални задатак уметници су обавили, други је омела пандемија која је и, због изолације у којој су се нашли наши грађани због немогућности путовања

у друге земље, наметнула и тему. А и однос према теми је другачији, истиче Љиљана Недељковић која је, заједно са пуковницима Драганом Живаљевићем и Александром Мартиновићем, који чине управу Ликовне групе, одабрала радове за изложбу. Јер, много тога лепог у нашем окружењу, објашњава, због журбе коју намеће редован начин живота, нисмо ни примећивали. >

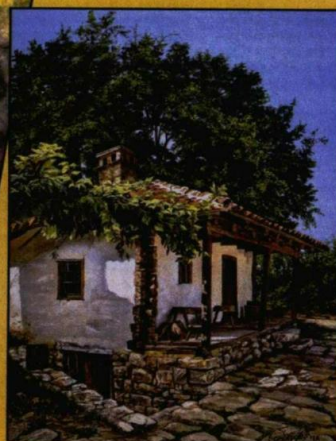
илустрована сликарство

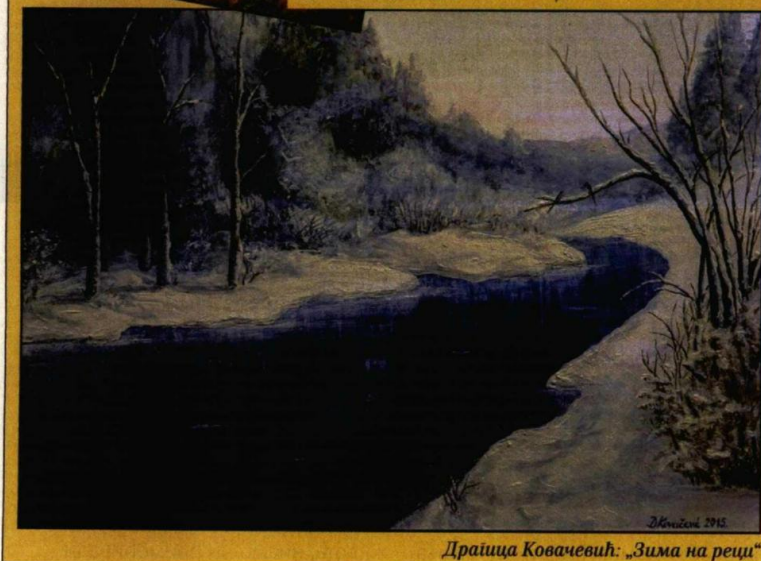
Вера Пажиновић:
„Небо изнад храма“

Лида Маршиновић:
„Рожањ - вршови
соколских планина“

Угашиј Камберовић:
„Рачијева кућа - Гроцка“

Дражица Ковачевић: „Зима на реци“

>>> Овом изложбом у Дому Војске обележена је 73. рођендан Ликовне групе.

– Основана је на иницијативу пуковника Бранка Шотре који је био начелник Дома Војске, оснивач Факултета примењених уметности и сам велики уметник. Након Боже Продановића и Миљенка Станчића, Групу је двадесетак година водио Ђорђе Илић, академски сликар и доцент на Архитектонском факултету.

Подсећа и да су чланови Групе били и академски сликар Рудолф Габерц, бивши подофицир Радован Крагуљ, шеф катедре графике на академији у Кембриџу, сликари Иван Цветко, Богдан Јовановић, Раде Павловић, Момо Вујисић...

– Ликовна група је имала и има велики углед у уметничком свету и она је значајна спона између Војске и разних уметничких средина у Београду и целој земљи – каже Недељковић. – Група сада броји седамдесет чланова, свих животних доба, ту су и млади и старији, војна лица и цивили, аматери и академски сликари и ученици Војне гимназије.

Љиљана Недељковић је члан Ликовне групе Војске постала на почетку овог миленијума, одмах пошто је од њих добила позив да буде гост на њиховој колонији на Копаонику.

– Рођена сам у Лебану где сам и почела да се бавим сликарством, а долазак у Београд ми је пружио прилику да своје сликарско знање стално надограђујем. Радила сам у „Беобанци“, која је имала своју ликовну секцију, чији сам члан и ја била. Учила сам и у атељеима Ерчевића и Бубање, као и од сликара у Ликовној групи – прича сликарка о свом уметничком путу. – Технике које данас користим су цртеж акварел, пастел, акрил, уље на платну. Најчешћи мотиви на мојим сликама су пејзажи, мртва природа и портрети, а радим и иконе на платну или по канону на дасци са јајчаном темпером.

Учествовала је на више од петнаест самосталних изложби и више од четиресто групних, као и на више од 120 ликовних колонија у земљи и иностранству од којих су многе биле хуманитарне. За августовску изложбу у Малој галерији Војске Србије на платно је пренела војвођанско житно поље и куће Шумадије. Тренутно, Ликовна група Војске кубури око просторија за рад, па због тога не могу да се окупе сви њени чланови, каже, али и верује да ће њихове слике моћи да се виде у октобру, на изложби у Галерији Академије 28, у Београду. ■